Ч. 247 Пятниця 4 (16) падолиста 1894. Рік IV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в Адміністрациї „Ґазети Львівскої“ і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

## Нищенє миший а Сойм.

Нещасливий той наш край! Що не спалить в нїм огонь, знищить посуха, виба град, залле, замулить, забере повінь, а коли обмине его нещастє елементарне, то появлять ся миши, як би та якась новочасна язва египетска і знищать засіви та вже наперед відберуть нашим господарям навіть надію на будучність!

От тепер несе ся знову з кількох сторін нашого краю голос розпуки. Повіти чортківский, теребовельский і гусятинский навістили знову миши. Найбільше потерпіли сторони над Серетом і Збручем. До ц. к. Староства в Чорткові вплинуло з тої причини — як доносить Głos Podolski — богато просьб о ліквідацию шкід і відписанє податків. Як зачуваємо, появили ся миши також і в Рогатинщинї, а певно так само ще й в инших сторонах. Язва та появляє ся у нас вже від кількох літ правильно а ратунку від неї нема. На таке загальне нещастє за мала поміч лиш сама ліквідация шкоди і відписанє податків, бо тим ще не зарадить ся тій нуждї, в яку опісля попадуть наші господарі через так величезну шкоду. Господар обсіваючи поле кладе в землю не лиш свій капітал, але й всю свою надію на ті проценти, які єму має принести той капітал, а з котрих він опісля мусить жити. Річ очевидна, що коли миши з'їдять єму той капітал, то хоч би єму хто й вернув его вповнї назад, то ще тим не заспокоїть господаря, не відшкодує его вповнї, не охоронить від нужди, бо пропадуть ті проценти, з котрих він має жити. Що-ж значить супротив такого стану річи відписанє податків? Се значить хиба тілько, що сказати комусь: чоловіче добрий, я у тебе не возьму нїчого, бо у тебе нема що взяти! А се дуже мала потїха для господаря і невідрадний стан для держави і краю. Прецї й край і держава стоять силою податників, а звідси й виходить для них обовязок подбати про силу того податника.

Така що року появляюча ся язва, як миши, вимагає конче того, щоби наше найвисше законодавче тїло краєве подумало раз рішучо над тим, як би охоронити наших господарів від неї. Коли ухвалено у нас закони о нищеню бурянів, перстенця та хрущів маєвих, то тим більше здав би ся такий закон, котрий наказував би нищити й миши в поли, але заразом і подав спосіб до того. Правда, що з мишами труднїйше дїло, як з хрущами або медведями та вовками, бо хоч би за кождий мишачий хвостик визначувано премію, як колись за убитого медведя або вовка, хоч би за кождий такий хвостик плачено й по риньскому, то все ще не можна би мишам нїяк дати ради. Борба з сими шкідниками дуже трудна, але прецї далось би щось і против них вдїяти.

Ми позволимо тут собі звернути увагу на борбу з мишами й в других краях. Звістно, що й в декотрих сторонах Нїмеччини мають рільники від кількох лїт не мало клопоту з мишами. Але там знайшов ся чоловік, проф. др. Лєфлєр, котрий придумав такий спосіб на миши, що може їх затроювати у великій масї без нїякої при тім небезпечности для людий і домашних звірят. Лєфлєр ужив того способу перший раз в Грециї, де в 1892 р. появила ся була велика маса миший польних і тим зробив собі славу. Минувшого року визначило було саске правительство 1000 марок на проби з способом Лєфлєра в окрузї Лєге в Саксониї і ті проби випали добре. Тепер же й російске правительство постановило зробити такі самі самі проби в Росиї в сторонах загрожених мишами. Для чого-ж би й у нас не зробити таких проб? І у нас довідали ся вже люди о тім способі Лєфлєра троєня миший та допитують ся, де би можна дістати тої его отруї. Тепер, коли незадовго має зібрати ся Сойм, повинні би наші посли піднести гадку нищеня миший і придуманя способів до того. Сойм міг би визначити якусь суму, коли вже не просто на нищенє миший способом Лєфлєра, то бодай на пробу з тим способом. Маємо прецї інститут ветеринарийний, котрий сам на власну руку міг би підняти ся фабрикациї відповідного средства, коли-б був до того завізваний і одержав відповідну поміч від Сойму. З другої же сторони повинен би знов Сойм віднести ся до центрального правительства і зажадати також і від него якоїсь помочи в сїм дїлї, а они би певно ей не відмовили.

Впрочім то все одно, чи ухвалено би нищити миши способом Лєфлєра, чи яким иншим, але треба конче придумати якийсь спосіб і подати его господарям в руки, котрі стоять нинї безрадні супротив великого нещастя. Велику прислугу зробили би в сїм дїлї товариства господарскі, коли-б они з своєї сторони підняли якусь акцию против сих шкідників, а коли-б вже якийсь спосіб придумано, то по нашій думцї було би найважнїйшою річию, щоби фабрикациею средства против миший заняв ся інститут ветеринарийний, котрий доставляв би его й дешево й ручив за его доброту.

---

3)

## Месть Фелїкса.

Гуморeска А. Вільчиньского.

(Конець).

Вкінци засапаний і спочений дійшов до дверий робітнї, котрі були замкнені. Отже починає шукати дзвінка, а що нїгде не може найти ручки або електричного ґузика, то пробує легко запукати.

— Хто там? — відзиває ся голос з середини.

— Прошу отворити.

Заскрипів ключ в замку і крізь відхилені двері показала ся голова молодої дївчини, котра спитала:

— До когож ви?

— Будьте ласкаві мене впустити — каже помалу, з притиском і повагою, як то у него звичай; але бачить, що панна не думає вчинити его волю і суне силоміць у комнату.

— Чейже порядних людий не держить ся за дверми — каже і здіймає капелюх та обтирає піт з чола.... — Чи ту мешкає панї Копитковска.

— Ту — відзиває ся стара тїтка і підходить до него зі страхом та з якоюсь нетерпеливостию на лици. — То я сама....

— Дуже менї приємно — відповідає на то і бере одно крісло, що стоїть коло стола — панї добродійка позволять, що собі сяду, бо я втомив ся, заким виліз на третїй поверх.... Ох, як-же то тяжко.... Я Серафин Бібульский, обиватель земний.... рад послужити вам.... Гарний сальон маєте, панї добродійко — каже дальше і розглядає ся довкола — і окружений таким вінком гарних цьвітів....

Панни, що сиділи при столї, з усьміхом вдоволеня глянули на гостя, а сама панї спитала:

— Якаж причина, що я маю честь вас....

— Богато причин. Найперше хотів я особисто пізнати вас, поважана панї добродійко — каже Бібульский і кланяє ся глубоко — яко особу гідну найвисшого поважаня. По друге, хотів я пізнати вашого славного сестрінця, многонадійного артиста, високоповажаного пана Біґосиньского....

— Біґосиньского? — перебила єму нагло панї Копитковска — але-ж то безличність!... Нїякого....

— Перепрашаю вас, ласкава панї добродійко, най я докінчу. Так єсть, сестрінця артиста-маляра, котрий хоч перед кількома днями вернув з Монахова....

— Прошу вас! — сказала панї і глянула на Бібульского гнївними очима — досить тих жартів і дурних містификаций.... Якийсь йолуп позволив собі в студентский спосіб дошкулити спокійній женщинї і посилає менї ту від години преріжних фацетів.

— Позвольте, ласкава панї — перебиває Бібульский як найпомалїйше — ще жаден Бібульский не був фацетом і не буде.

— Огже єсть, коли ту приходить!—крикнула і відскочила. — Я не маю нїякого сестрінця Біґосиньского і дивую ся так поважному мужчинї, яким ви є, що дали ся надути якомусь смаркачеви....

— Панї — каже на то Бібульский помалу — я думав, що маю дїло з особою добре вихованою....

— Прошу свої замітки сховати для себе і вийти собі! — відповідає женщина, щораз більше роздразнена.

— Але-ж дуже радо вийду собі, панї добродійко, вийду, будьте певні — каже пан посол глумливо і встає — але позвольте сказати собі, що поступаєте собі зі мною гірше ще, як нечемно.... Я приходжу в добрім намірі як до особи добре вихованої, хочу пізнати ей сестрінця Біґосиньского....

— Я не знаю нїякого Біґосиньского, не маю нїякого сестрінця! — крикнула єму Копитковска з лютостию над ухом — прошу мене не нападати.

— Кождому вільно питати ся, панї добродійко, кождому вільно помилити ся, але особи добре виховані на чемне обходженє відповідають чемно, а не з лютостию, як.... як.... — промовив, встав і затряс ся з обуреня пан Бібульский. — Я бачив уже в житю ріжні женщини.... ну, але перший раз....

## Перегляд політичний.

На вчерашнім засіданю Палати послів вела ся дальше дебата над проектом в справі скороченого поступованя в розправах над проектом закона цивільного. Мінїстер справедливости сказав, що скорочене нарад не єсть вимірене против опозициї, лиш против спільного всїм ворога, против проволїканя всїх справ. Найвисшим правом парляменту повинно бути, установити для себе закон, як має радити. Мінїстер заявив виразно іменем правительства, що право сторін уживати перед судами мови краєвої не буде в нїчім змінене; правительство кладе лиш велику вагу на скоре залагоджуванє справ а до того треба буде конче збільшити суди і персонал судейский. Жаданє урядників девятої ранґи, щоби они могли авансувати, єсть оправдане і треба его увзглядняти. В справі сїй промавляли ще посли Ґец, Пацак і Піпїньский а відтак вибрано ґенеральних бесїдників: Барайтера — за, а Морзея против закона і на тім перервано засїдане.

Справа реформи виборчої зачинає чим раз більше займати круги парляментарні, але заразом і викликує чим раз більші ріжницї в поглядах. Можна припускати, що коли проект правительства буде остаточно готов і предложений Палатї, викличе дуже оживлену дискусию. Нинї має ся відбути знову конференция в сїй справі а число мужів довіря на нїй буде скріплене ще по одному із кождого клюбу.

До Köln. Ztg. доносять з Петербурга, що богато дотеперішних найвисших урядників російских зложить незадовго свої уряди, межи иншим мінїстер справ заграничних Ґірс, мінїстер війни Ванновский, Гурко і команданти округів военних московского і виленьского, Костанда і Ґанецкий. Вість, будьто би ґен. Милютин мав одержати якусь посаду в роді канцлєра, єсть безосновна. Милютин взагалї держить ся здалека від всїх кругів державних так само як і доси та працює над своїми мемоарами.

Манїфест царя Николая з нагоди его вступленя на престол, не укладав анї Милютин анї Побідоносцев, лиш кн. Вяземский, шеф департаменту апанажів. Зачувати, що цар Николай розпорядив, щоби на будучність підчас его подорожий не обсаджувано вже зелїзниць войском.

Після найновійших вістий годять ся всї держави европейскі в тім, щоби не спиняти походу Японцїв на Пекін. Президент Сполучених Держав відповів на просьбу хіньского правительства, що він підойме ся охотно посередництва між Хіною а Япаном, але аж тогди, коли й японьске правительство его о то попросить.

# Новинки.

*Львів дня 15 падолиста.*

**— Іменованя.** Практикант концептовий Намісництва у Львові Фелїкс Юліян з Ценї Ценьский одержав титул шамбеляна з увільненем від такси. — Радником скарбовим у Львові іменований Едвард Ґлятті. — Заступником учителя сьпіву в семинариї самбірскій іменований Кароль Штрайт.

**— Є. Е. п. Намістник** гр. Каз. Баденї виїхав до Відня.

**— Жіноча Спілка промислова „Труд“,** товариство зареєстроване з обмеженою порукою. Під такою фірмою буде небавком засповане товариство жіноче у Львові. Ініциятиву до заснованя сего товариства подали пан Василь Нагірний і панї Л. Лукашевичева, а введенем его в житє займив ся „Клюб Русинок“ у Львові. Статут уже готовий і в сих днях скличе виділ товариства „Клюб Русинок“ збори, щоби товариство уконституувати. Цїлию сего товариства буде: виріб, закупно і продаж всяких предметів, входячих в круг працї жіночої, як: убору всякого рода, біля, предметів до окраси і т. п. Товариство має: 1) заснувовати робітнї предметів, входячих в круг працї жіночої, а то як на продаж так і на замовлене; 2) основувати там, де покаже ся потреба, склади, аґенциї і крамницї з виробами як своїми, так і купленими або в коміс принятими; 3) купувати і продавати всякі материяли, потрібні до жіночих робіт або їх окраси і готові вже вироби на рахунок свій або на рахунок осіб третих — і т. п. Місцем пробуваня товариства буде місто Львів. Удїл кождого члена установлено на 5 зр., а вступне на 50 кр., але кождому членови вільно буде приступити до товариства з більшим числом удїлів. В статутах єсть також постанова, на основі котрої можна буде товариству приймати добровільні жертви на цїли товариства.

**— Нові читальнї „Просьвіти“** засновують ся в Кальникові, мостиского повіта, заходом тамошного пароха о. Мих. Калимона, і в Повітнї городецкого повіта, заходом самих селян. Торжественне отворене читальнї в Повітнї наступить вже 16 падолиста.

**— Загальні збори Філії тов. „Просьвіта“ в Самборі** відбудуть ся дня 29 падолиста. Рівночасно буде відправлене і богослуженє за упокій бл. п. Омеляна Огоновокого.

**— Дари селян.** Для сестер служебниць Пресьв. Діви Мариї в Кристинополи жертвували сими днями бездїтні супруги Шеремети з Сїльця белского 14 морґів ґрунту враз із господарскими будинками, а дотичний акт нотарияльний зроблено в Сокали. Новіцият сестер служебниць в Кристинополи находить ся перед містом при дорозї з Сокаля. Перед двома лїтами була там велика коршма жидівска, збірне місце всяких пройдисьвітів і пристановище коноводів, отже еї перебудовано на новіцият, а де був колись заїзд і стайня з жолобами, там побудувано домашню каплицю для сестер і посьвячено еї яко богослужебну в день Покрови Преч. Діви.

**— Рада міста Львова** рішила вже остаточно будовати новий театр польский на площі Голуховских і жадати на ту цїль запомоги від краю. Отже театр був би так само, як в Кракові власностию громади, хоч громада не потребувала би его сама вести. Фундоване місця на театр на багнистій площи Голуховских буде коштувати около 70.000 зр., то значить, о 36.000 зр. дорожше, як деінде. Впрочім числа ті ще непевні.

**— Руске товариство „Сокіл“** у Львові мало свої загальні збори дня 7 с. м. На них здавав виділ справу зі своеї дїяльности за час від 1 лютого до 31 жовтня с. р. Перші загальні збори дня 12 лютого відбули ся в присутности 81 членів, а вписало ся 157. Товариство наймило хату за 360 зр. Членів числить тепер товариство 121; з тих вправляло ся 26, не вправляло ся 76. Вправи відбували ся три рази тижднево від 8 до 9 години вечером. Від 15 вересня с. р. відбувають ся також вправи для учеників молодших від 6 до 7 години вечером в понедїлок, середу і пятницю, а для старших від 6 до 7 вечером ві второк, четвер і суботу. Учеників вписало ся 28

---

— Ви безличний імпертинент!

— А ви найпоганїйша гадина і відьма....

— Забирайте ся, зараз менї забирайте ся! А то страх! Прийти до мого дому, та ще мене и лаяти....

— Заберу ся, панї добродійко, коли схочу.... Отже йду вже, але все-таки скажу, що ви, панї добродійко, ординарнїйші від кождої перекупки. — А то гадина, пане добродію! — сичить крізь зуби і йде до дверий.

— Коли я гадина, то ви старий гультай! — сварила ся завзято Копитковска.

— А ви стара гадина, і ще раз гадина, і ще раз гадина!...

По тім уже тілько повтаряли ся ті два слова: гадина і гультай, розуміє ся, вимавляні щораз хрипливійше, і не замовкали навіть, коли до крайности обурений Бібульский сходив по сходах, тримаючись обіруч бариери. Панї Копитковска вийшла за ним і все з гори називала его гультаєм, на що він відповідав совістно, пристаючи в переходї і задираючи голову до гори.

Коли прийшов на долину і стрітив ся з артистом, не міг уже слова промовити. Цїле лице горіло ему огнем, стратив віддих, а своєю дорогою слово гадина вже махінально випадало єму з уст.

Я вам не буду описувати, як там бавили ся під Коропом, бо на таких пирах я не був нїколи, але знаю то, що мій артист аж коло години другої в ночи вернув до дому — а що найдивнїйше, майже тверезий, дивно смутний і пригноблений. Спершу, коли Бібульский оповів свою пригоду, тїшив ся і скакав з радости, як би хто посадив его на сто коний, але небавом, чи то совістно стало ему, чи зміркував, що тим студентским жартом позривав всї мости за собою, досить, що посоловів і мимо найлучшої охоти залляти хробака, не міг того доказати.... Попращай ся зі Стефкою! — шептало єму шось в души — попращай ся на завсїгди!

Невдоволений і здесперований, не розбирав ся вже зовсїм і кинув ся на ліжко, а сон не хотїв прийти на него, тілько насував все перед очи прекрасну дївчину в найроскішнїйших і найпринаднїйших позах. В тім півсні здавало ся єму, що танцює перед ним і принаджує его та тягне до себе, а коли хотїв еї схопити, то втїкла перед ним, як тїнь або мрачний образ з панорами.

Нараз здало ся єму, що хтось запукав до дверий, а крізь дїрку від ключа впало сьвітло на противлежну стїну. Однак не рушив ся, думаючи, що се обман слуху; аж коли пукане повторило ся, спитав на пів притомний.

— Хто там!

— То я, Стефаня сусїдка, прошу створити.

Зірвав ся на обі ноги і не знав, чи то сон, чи справдїшний голос Стефки і побіг до дверий.

В білім неґлїжовім кафтанику, з розпущеним волосем, з лїхтарем в руцї, стояла перед ним на коритари прекрасна дївчина.

— Пане Фелїксе, мій пане Фелїксе — говорила скоро і дивила ся на него настрашеними очима — тїтка вмирає....

— Що вмирає? — повторив і не міг опамятати ся.

— Дві години лежить без памяти і вже не рушає ся.... Бійте ся Бога, побіжіть по лїкаря.... Наша кухарка стара і не довиджує. Я не можу рушити ся.... Прошу вас, дуже прошу, спровадьте котрого будь....

— І двайцять спроваджу! — сказав хлопець, мов відродив ся, вхопив капелюх і побіг як скажений по сходах.

— Мій пане Фелїксе, лише скоро.... каже дївчина і присьвічує єму в темній клїтцї сходовій.... мій дорогий пане Фелїксе!

Під ногами его аж дуднїло, а він летів, трохи не розбив ся, та все повтаряв остатні слова Стефки: „мій дорогий пане Фелїксе!“ В тій хвили здавало ся єму, що готов би перевернути цїлу землю, а не лише спровадити лїкаря; самі ноги випереджували его охоту і за пів години вів з собою на пів притомного і страшно позїваючого лїкаря.

Недуга панї Копитковскої була грізна і повстала з надмірної іритациї, до котрої дав причину сам Фелїкс і его студентска месть. Лїкар написав рецепту, казав безнастанно прикладати лїд на голову і розповів Стефци, як має обходити ся з хорою, доки рано сам не прийде. Наш артист, хоч дуже зажурений, засоромлений і троха ще підхмелений, нараз витверезив ся і віджив. Сам побіг до аптики, сам приніс в якімсь рондли леду з недалекої пиварнї, а всюди так галасував, наглив і просив, щоби скоро, щоби зараз, бо хора вмирає, що мимо так пізної пори до пів години все було і хорій почала вертати память.

Розуміє ся, що сам їй не показував ся, лише сидів в широкій робітни і слухав, що там діє ся в сусїдній комнатї за скляними дверми, і був на кождий зазив Стефки, мов найпильнїйша слуга.

Коли рано прийшов лїкар, небезпечність уже минула; сказав то голосно, що лише енерґічній і скорій помочи панночки має тїтка подякувати, що жиє і буде жити. Стефка розпла-

Вправи веде наставник вправ п. Ґамота при помочи другого наставника п. Лукасевича. Від 15 падолиста с. р. розпічне ся курс вправ для дівчат в второк, четвер і суботу від 4 до 5 години вечером. — Від 22 марця до 30 червня с. р. відбували ся вправи в борбництві, а учив інжинер п. Т. Джулиньский два рази тижнево від 6½ до 7 години вечером. В тих вправах брало участь 13 членів. Оплата за науку борбництва виносила для членів 25 кр., для учеників 2 корони. — Небавом розпічнуть ся вправи мачугами під проводом п. Ґамоти, а під проводом п. Лукасевича орґанізує ся хор. — Доходу мало товариство 786 зр. 42 кр., розходу 1004 зр. 55 кр., отже недобору є 218 зр. 13 кр. Головою товариства вибрано знов п. Василя Нагірного. Збори рішили, щоби члени називали себе „другами“, а витали ся „здоров“. Сокіл хоче купити на свою хату павільон руских товариств, що був на виставі.

— **Вечерок** музичний і декляматорский при участи аматорів і музики войскового 30 полку піхоти під проводом ц. к. капельмайстра Ролля на дохід погорільців Скваряви нової відбуде ся в сали товариства Ресурси в Жовкві. По части концертовій відбудуть ся танцї. Початок о годині 8 вечером. Вступ за запрошенями від особи 1 зр. Стрій для мужчин балевий.

— **Трийцять літ** у вязниці просидів Франц Боруфка, котрого суд военний в Королевім Дворі дня 4 серпня 1864 р. засудив за підпалене на досмертну вязницю. Тепер Є. В. Цісар помилував Боруфку і він вийшов з вязниці. Був молодим хлопцем, коли попав у вязницю; тепер має вже 56 літ. На відході дали єму близько триста риньских, котрі собі заробив за свою роботу у вязниці.

— **Шкідливість диму з тютюну.** Анґлійский лїкар др. Вроднар робив недавно тому досьвіди, о скілько дим з тютюну впливає шкідливо на людске тїло і дійшов до таких цікавих результатів: Із 123 недужих в віці від 18 до 78 літ, було 98 налогових курців. У 98 із них були органи змислів (слуху, смаку і дотиканя) значно ослаблені: 82-ох діставало від часу до часу дуже сильних болів голови, а голова переставала боліти, скоро они або менше курили, або переставали зовсім курити: 5 осіб сильно нездужало від куреня на нерви; у 50 било ся серце неправильно, а 89 мали більше або менше ослаблений жолудок; 52 було таких, що діставали сильного заввороту голови і то все в одну сторону, а більше як половина всїх недужих жалувала ся на слабу память; у декотрих була память так слаба, що они забували особливо прізвища людий. Наконець було 80 таких, що від куреня нездужали на очи. Наколи зважить ся, що многі з тих людий нездужали на кілька з наведених слабостий рівночасно, то покаже ся, як шкідливий єсть вплив тютюнового диму на людске тїло. Особливо характеристичне єсть, що сильні курці забувають імена і прізвища людий, котрих впрочім дуже добре знають і досить часто навіть з ними сходять ся.

## Всячина.

**Монте Карльо**, звістне нашим читателям з повісти „Матій Сандорф“ місто в князївстві Монако, готове дуже підупасти, бо дім гри в тім місті т. зв. Касино упадає. Один із спільників, що удержують дім гри, розповів довірочно, що доходи товариства з дому гри сего року дуже значно зменшили ся. До цьвітня с. р. був дохід о 750.000 франків менший, як був минувшого року а від цьвітня зменшили ся доходи знову о 500 000 франків. Але нехай ніхто не думає, що доходи через то зменшили ся, що грачі виґравали великі суми; де-ж там, не для того, але для того, що поменші грачі, котрі приходили сюди давнїйшими часами цілими масами в Італії, сего року вже не явили ся. Мала місцевість Ля Турбі, під самим Монаком зробила конкуренцию домі гри в Монте Карльо, бо всї поменші грачі перенесли ся сюди. Дальшу конкуренцию зробило місто Ніцца, куди звернули ся всї більші грачі а відтак і такі купелеві міста як: Шпа, Остенде, Діпан і др. Адмінїстрация гри не видить иншої ради, як зменшити хиба такі видатки як на музику і театр та скасувати запомогу для ґазет (!) котра давнїйше виносила міліон франків річно, а відтак була зменшена на 800.000 франків річно.

## Телеґрами.

**Відень** 15 падолиста. Провізоричний управитель краевого правительства на Буковині, радник двору ґр. Ґоес, іменований президентом краевим на Буковині.

**Берлин** 15 падолиста. Ходить чутка, що тутешний амбасадор росийский Шувалов має бути іменований ґен.-ґубернатором у Варшаві на місце ґен. Гурка.

**Льондон** 15 падолиста. В Пекінї настав великий переполох; хто лиш може, утїкає з міста. Здає ся, що теперішна династия хіньска упаде наслідком революциї в Хинї.

**Льондон** 15 падолиста. В цїлій Анґлії лютила ся вчера страшенна буря, котра наробила величезної шкоди і підчас котрої згинуло богато людий. В Доврі розбила буря норвеґску барку, котрої капітан і кількох моряків утопило ся.

**Софія** 15 падолиста. Князь Фердинанд приймаючи адресу від депутациї собрания заявив своє вдоволене з того, що собрание похваляє внутрішну політику правительства і сказав, що він одобряє заявленя міністра Стоїлова в справі політики заграничної.

### Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1894, після львівск. год.

**Відходять до**

| | Поспішний | | Особовий | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| Кракова | 3 00 | 10·46 | 5·26 | 11·11 | 7·31 | — |
| Підволочиск | 6·44 | 3 20 | 10·16 | 11·11 | — | — |
| Підвол. Підзам. | 6·58 | 3·32 | 10·40 | 11·33 | — | — |
| Черновець | 6 51 | — | 10·51 | 3·31 | 11·06 | — |
| Стрия | — | — | 10·26 | 7·21 | 3.41 | 7·45 |
| Белзця | — | — | 9·56 | 7·21 | — | — |

**Приходять з**

| | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| Кракова | 3 08 | 6·01 | 6·46 | 9·36 | 9·36 | — |
| Підволочиск | 2·48 | 10·06 | 6·21 | 9·46 | — | — |
| Підвол. Підзам. | 2·34 | 9·49 | 9·21 | 5·55 | — | — |
| Черновець | 10 16 | — | 7·11 | 8.13 | 1·03 | — |
| Стрия | — | — | 9·23 | 9·10 | 12·46 | 2·38 |
| Белзця | — | — | 8·24 | 5·21 | — | — |

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

В інформацийнім бюрі ц. к. австр. зелїзниц державних у Львові ул. Третого Мая ч. 3. (Готель Імперіяль) продає ся білети полосові і окружні, пляни їзди і тариф у форматі кишеневім і дає ся інформациї в справах тарифових і перевозових. У тім бюрі, а також у такім самім бюрі у Відни (I. Johannesgasse 29) уділяє ся устних або письменних пояснень в справах служби на ц. к. австр. зелїзницях державних. О скілько підручники зізваляють, можна також засягнути інформаций що до решти австро-угорских і заграничних зелїзниць.

Час подаємо після годинника львівского; він різнить ся о 35 мінут від середно-европейского (зелїзничого): коли на зелїзници 12 год., то на львівскім годиннику 12 год. і 35 мін.



За редакцию відповідає **Адам Креховецкий.**

---

кала ся з радости, поцїлувала лїкаря в руку, а відпроваджуючи єго до сїний, сказала до артиста, що стояв у робітни:

— Я вам нїколи, нїколи того не забуду. Ви такі добрі, такі добрі, що слів на то не маю. Як би ви не помогли, то я була би вже сиротою....

І подала єму обі руки, котрі розжалоблений до сліз пан Фелїкс так завзято цїлував на всї боки, що то дївчину в притомности доктора дуже засоромило. Доктор приглядав ся тїй сценї з дивно веселим усьміхом.

— А що-б тебе чорт ухопив! — подумав собі в тїй хвили артист — не міг собі забрати ся скорше, був бим єї вхопив у свої обійми, вицілував, наобнимав ся, здавив, зїв, і не знаю, щоби я зробив.

Недуга тїтки тревала цїлі два тижнї, а за той час пан Фелїкс мав що дня кілька разів нагоду бачити свою любку, бо приходив нїби то довідувати ся про здоровле тїтки і рад був чимсь прислужити ся. Коли при тих сходинах не було сьвідків, то позваляв собі цїлувати часто єї рученята, але нїчо більше. Вкінци одного дня панї Копитковска встала з ліжка і скінчили ся безповоротно гарні днї Аранжуезу. Молодець став сумний, покірний і щоби чимсь занятись, взяв ся до роботи, котра якось дивно не вела ся єму. Лїпив, поправляв, приглядав ся і вечером нївечив все, та казав до своїх моделів: „З глини ти повстав і в глину обернеш ся“.

Одного дня, коли був в подібній розпуцї, коли єму здавало ся, що житє єго нїкому на сьвітї і на нїчо не потрібне, случайно стрітив паню Копитковску коло самих дверий своєї робітнї. Саме в ту хвилю хотїла зайти до него, коли він виходив. Була жовта, як віск і о десять лїт старша, як перед недугою.

— Перепрашаю вас, що приходжу — сказала, входячи у комнату і сїла на софку — я мушу вам подякувати за таку сердечну і старанну поміч в моїй недузї.

— Панї добродїйко, нїчо великого, от дрібничка....

— Все-ж таки сьвідчить она о добротї серця і зичливости вашій, ласкавий пане; то у нинїшної молодїжи не легко можна найти. Я могла чути до вас великий жаль, що ви хотїли менї баламутити дївчину, одиноку особу, котру люблю з цїлої душі і котра єсть метою мого житя.... Щось менї так здає ся, що то присилане фацетів до мене....

— Даю вам честне слово....

— Прошу, не давайте — перебила єму мову і взяла єго за руку — забудьмо се, бо все те направили ви своєю добротою і старанем підчас моєї недуги. Отже дякую вам ще раз — сказала панї Копитковска і встала. — Прошу памятати, що кождої недїлї і сьвята збирає ся у мене вечером кілька приятелів на чай і коли не знудите ся з нами, то мило буде менї і Стефци вас бачити у нас.

Пан Фелїкс аж затремтїв з радости і сам не знав, коли поцїлував поморщену і спрацьовану руку поважаної сусїдки, а що скористав з запросин, про се чей нїхто з читачів не буде сумнївати ся. Однак чи з тої знакомости і приязни буде що більше, не можу ручити, бо знаю, як то вподоба і фантазия панів артистів зміняє ся.... Впрочім може, хто то знає!...

# ІНСЕРАТИ.



З друкарні В. Ловиньского під зарядом В. І. Вебера.